

«Неопалима купина»

Легенди України

Легенда "Неопалима купина"

Було це дуже давно. Два королі — польський та угорський — об'єднали свої війська і підступили до стін славного міста Дорогобужа (зараз райцентр Смоленської області). Захисникам града зайди передали листа. Пропонували без битви відчинити міські брами, вийти в поле без зброї і здатися в полон. За це королі обіцяли усім зберегти життя. В іншому випадку, погрожували, що місто буде спалене і на ласку переможців сподіватися нічого.

Коли минув відведений на роздуми час, із Дорогобужа вийшов посланець. Зайди-воїни зустріли його і провели на узвишшя, де на золочених стільчиках возсідали королі.

— Я приніс відповідь на ваш лист, — сказав посланець і передав угорському та польському владарям бадилину із схожим на ясенове листям та з блідо-рожевим суцвіттям на верхівці.

— Як?! — здивувалися владарі. — Оце й усе?

Посланець вклонився:

— Мені старійшини доручили передати тільки це. А ще веліли сказати: якщо вам цього зілля замало, то ось довкола вас на пагорбі його цвіте скільки завгодно.

Зібрали королі своїх радників та наймудріших мужів. Думали, думали — ніяк не розуміють, що саме захисники міста сказали їм цим зелом. Коли знайшовся один:

— Я знаю це зілля. Воно горить і не згорає. Він узяв із багаття палаючу гілку і підніс її до квітучого куща. В ту ж мить увесь кущ спалахнув голубувато-зеленкуватим полум'ям. Та ще через мить полум'я згасло. І всі побачили, що кущ стоїть неушкоджений — такий же рожевоквітний, усміхнений.

І всі зрозуміли, що саме відповіли захисники Дорогобужа на ультиматум. І мовив угорський король польському:

— Ми ніколи не завоюємо цієї країни. Тому я повертаю своїх воїнів додому. І тобі раджу зробити те ж саме.

...Давно це було.

Відтоді сотні разів вороги воювали наш край. Але кожного разу залишалися з облизнем. А край зеленіє під синім небом та

ясним сонцем. І щоліта тут рожево квітують
кущі неопалимого зела, стверджуючи
незнищенність української землі і її народу.

Неопалима купина. Так називається це зело.
Здавна так називається.

С а м о б р а з н е о п а л и м о ї к у п и н и
використовується в Україні досить часто,
зокрема, значного поширення набула ікона,
яка так і називається: «Неопалима купина».

На ній зображення богородиці з сином на
руках вписується у восьмикутну зірку, яка
складається з двох — червоного і зеленого
чотирикутників з гострими і увігнутими
всередину сторонами, зелений колір означає
кущ купини, червоний — полум'я, яке
охопило рослину. Ця ікона, виставлена у
храмі чи в хаті, нібито зберігає приміщення
від пожежі та блискавки.

Н е о п а л и м а к у п и н а — п о е т и ч н е
відображення долі України та українського
народу. Яких тільки бід не випадало на наш
край! Його палили, грабували, нищили
століттями різні заброди висмоктували
животворні сили, забороняли українську
мову й культуру, викорчувували саму назву
«Україна». Але, як писав наш Великий
Кобзар:

Не вмирає душа наша,

Не вмирає воля.

Незнищенність твоєї Вітчизни,
незнищенність твого народу — ось що
символізує рожевоквітна неопалима купина.
Знай це.

Додатково (аналіз, скорочено,
характеристика героїв тощо): [https://
d o v i d k a . b i z . u a / ?
s=%D0%BD%D0%B5%D0%BE%D0%BF%
D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%BC%D0%
B 0 +
%D0%BA%D1%83%D0%BF%D0%B8%D0
%BD%D0%B0](https://dovidka.biz.ua/?s=%D0%BD%D0%B5%D0%BE%D0%BF%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D1%83%D0%BF%D0%B8%D0%BD%D0%B0)